

Új Beszéd ízét hozom.
Mit **Ő** adott, azt átadom.
Az a Szó való, adható, mit **Ő** adott.
Tékozol, ki többet szól.
A Szó a Tett. Emel, ha *jó*, ha *hazug*, temet.

ANGYAL – 47.5

Az Új Világ hozzátok kiált – születésért.

ANGYAL – 50.5

Mi mindannyian csak képek vagyunk.
Angyal, ember, állat, virág, kő – csak *kép*.
Minden **Ő**.

ANGYAL – 50.5

Mi súlytalan – mérhetetlen.
Mi tértelen – megfoghatatlan.
Elfér kicsiny helyen, és ez a *végtelen*.

ANGYAL – 52.5

Az Új nyelv Új *füleket* szül.
Ti hang vagytok, *hang-adók*.
Még nincs, ki hallja a hangot.
A hang rezeget, s az anyag, az ő sár megremeg.
Így lesznek Új fülek.

ANGYAL – 52.5

Ruhátok **Eléje** terítsétek!
Az egyetlen ruhát, az „én”-t. Fényöltözetet csak
meztelen vehet **Tőle**. Már nem számárháton
közeledik a Fény, mely vakít.
Új Fény, mely *árnyékot* nem terem többé. Mert
az Új Anyag átlátszó lesz – örökkön örökké.

ANGYAL – 55.5

Ő új áldozatot kér tőletek.
Amit **Ő** kér, már nem a vér,
hanem a tér és az idő, mert túl lakik **Ő**.
Ti ne **Vele**, hanem **Ő** legyetek!

ANGYAL – 56.5

Ostyát szátokba ne vegyetek!
Ti magatok legyetek azok!
Titeket egyenek a gazok, és búzává válnak, akár
az igazak. Különbséget ne tegyetek!
Ti csak adjátok magatokat!

ANGYAL – 56.5

Vessétek el a magot!
Magvetők vagytok és magok.
Önmagát veti a magvető.

ANGYAL – 56.5

Nincs nagy és kicsi.
A legkisebb *adó* akkora, mint a Nap,
és az örökkévaló, mert *ad*.

ANGYAL – 58.5